

TREASURE ĐIỀU ƯỚC HẠNH PHÚC

NGUYỄN HÀ

Tác giả tên thật là Nguyễn Thị Minh Hà, sinh năm 1966, đã nhận giải Chung Kết Viết Về Nước Mỹ năm 2002, với tự truyện "Không Phải Tàn Tật Là Tàn Đời". Ngày phát giải, cô vắng mặt vì một tai nạn, bà huynh là nhạc sĩ Trung Nghĩa nhận thay. Sáu năm sau, tác giả nay đã là một bà mẹ hạnh phúc, và "tìm được chuyện để kể cho bé con nghe rồi, chuyện má 'wish upon a star', ước có được một treasure, được 'live happily ever after'. Má wish, rồi bước, rồi té, rồi lại wish, lại bước..." Và đây là bài viết mới nhất của cô.

Từ trái: Nhạc sĩ Trung Nghĩa, thay mặt bà mẹ là tác giả Nguyễn Hà nhận Giải Chung Kết Viết Về Nước Mỹ 2002 và bằng vinh danh do bà Margie Rice, Thị Trưởng Westminster trao tặng. Tác giả và "treasure" của cô

Bé con lon ton chạy tới ôm chân má, rồi nắm tay má kéo đi:

- Má oiiii, đi với bé con đi.

- Mình đi đâu hả bé con?

- Đi đi, má, mình đi kiếm che rờ, giống trong game chickey mouse mình chơi đó, giống ông pirate nữa.

Má nhìn cái mỏ chu chu của bé con, bàn tay nhỏ xíu lồi lồi kéo kéo, nghe giọng nói ngọt ngào, thương quá là thương. Chịu không nổi, má ngồi thụp xuống, ôm bé con nhỏ xíu vào lòng, xiết thật chặt. "Má ôm thương bé con, giống bà ngoại với ba ôm thương bé con hả?" "Ừ, má ôm thương bé con, giống bà ngoại, giống ba. Nghe má hỏi nè. Bé tên gì há?"

- Châu Mida Đoàn.

- Mira Đoàn mấy tuổi?

- Hai tuổi rưỡi.

- Bé Châu Mida Đoàn là gì?

- Bé Châu Mida Đoàn là cục cưng của má, của ba, của bà ngoại, của má Chi ...

Má tính hỏi để đánh trống lảng cho bé con quên cái treasure, nhưng trả lời hết mấy câu hỏi của má xong, bé con vẫn không quên chuyện đi kiếm treasure.

- Má oiiii, mình đi đi, mình đi kiếm treasure chung nhau đi má.

Bé con, bé thiệt là quê quê quê, treasure của má ở đây rồi nè, má đâu cần phải đi kiếm nữa đâu. Nhưng rồi má cũng chịu theo bé con, đi với cục treasure nhỏ xíu của má để kiếm treasure.

Bé con dẫn má đi loanh quanh khắp nhà, vòng hết nhà dưới, vẫn không thấy treasure đâu. Mặt mày bé nghiêm trang, chú ý dữ dội, mỏ chu chu lăm lăm, "che rờ đâu rồi há, sao hông thấy che rờ gì hết chơn."

Bé con dẫn má đi lên lầu, căng thẳng tìm kiếm. Tìm che rờ mà, đâu phải dễ đâu, phải đi nhiều lắm, khó lắm mới tìm được. Game Mickey Mouse phải qua tới 5 bước mới kiếm được che rờ đó, ông pirate cũng vậy, phải đi tàu trên biển lâu thiệt là lâu, phải đánh kiếm leng keng leng keng, bắn súng đùng đùng rồi mới gặp được treasure. Cái đầu nhỏ xíu của bé con nghĩ vậy nên bé cứ dẫn má chạy loanh quanh loanh quanh. Bé kéo má chạy nhanh quá, có lần má bị vấp té, bé làm bộ điệu lo lắng, đưa tay kéo má "wake up", rồi còn bày đặt hỏi, "Are you right? Má có sao hông?"

Đi hết phòng này tới phòng kia, tới phòng ngủ của ba má, bé con lấy hai bàn tay nhỏ bịt mắt, làm như vừa mừng vừa ngạc nhiên lắm, "Wow! Amaaaazing, che rờ nè". Bé con cười hi hi, giọng cười mà ba hay nói "con cười kỳ quá hà", còn bà

ngoại thì chịu không nổi, thường cười hi hi hùn hùn với bé con. Mặt sáng rỡ, bé con ngược nhìn má, thấy má dám quên hông cười hùn hùn với mình, bé con nhắc "má ơi, má cười happy đi, kiếm được che rờ rồi nè."

Bé con ngồi bẹp xuống thảm, hai tay nâng nắp treasure tưởng tượng lên. Trong treasure chắc là có nhiều châu báu ngọc ngà đẹp đẽ lắm, nên bé con nhìn ngắm khá lâu, hai bàn tay thọc vào kho báu, vốc tới vốc lui lựa chọn. Sau khi chọn lựa thật kỹ, hai tay bé con đưa lên cao rồi vòng qua cổ má, "Bé Mida Đoàn có chữ M tặng má Hà có chữ H đây chuyen nè, giống Bà ngoại có chữ B tặng cho con đó. Để bé con đeo cho má nha. Rồi nè, má đẹp chưa!!! Khi nào ba Hải có chữ H về, má nhớ khoe ba nha."

Lấy dây chuyền tặng má xong, bé con nghiêng đầu qua phải, qua trái, nhìn ngắm treasure quý giá vừa tìm được. Bé nhe răng, cười happy. Amaaaazing chưa!!! Bé có treasure nè, giống chickey mouse, giống ông dzui pirate.

- Má ơi, kiếm che rờ xong rồi, dĩ mệt nha. Má tiên cho bé con ngủ đi.

Má ẵm bé con ngồi lên chiếc ghế đung đưa mà má vẫn ẵm cho bé bú và xích đu tiên đồ bé ngủ lúc nhỏ xíu. Bây giờ, bé lớn 2 tuổi dưới rồi nhưng vẫn còn đòi má tiên cho ngủ.

- Má tiên rồi kể chuyện cho bé con nghe nữa.

- Bé con muốn nghe chuyện gì? Chứa Cinderella với tử nha? Bé hồng chịu, bé nói no giống chữ N hả? Hay là chuyện bé Nốc Ô không chịu đi học nên biến thành con lừa? Cũng no giống chữ N luôn?

Không biết kể chuyện gì, má hát: "When you wish upon a star ..."

"Má hát giống ông dzui cricket trong phim bé Nốc Ô hả?" Nằm trong lòng má, bé con ngược đầu lên hỏi, rồi chu mỏ hát theo:

"When you wish upon a star

Make no difference who you are

When you wish upon a star

Your dream "hâm" chuuuu".

Má chợt nghĩ, dream của má có come true không? Có chứ, đây nè, bé con của má nè, treasure má wish hoài hoài nè.

Má biết rồi, má tìm được chuyện để kể cho bé con nghe rồi, chuyện má wish upon a star, ước có được một treasure, được live happily ever after. Má wish, rồi bước, rồi té, rồi lại wish, lại bước ...

**

Once upon a time ...

Má gặp một uncle, uncle này tên là X. Uncle X thích má, hay dẫn má đi chơi, đi ăn tiệm, đi shopping... Khi má cần chuyện gì, uncle X sẵn sàng lo cho má. Rồi uncle X rủ má làm đám cưới chung nhau, để ông được lo cho má hoài.

Vậy là có đám cưới, giống đám cưới của chúa Cinderella mà bé con thích coi đó. Má cũng được mặc áo cưới trắng đẹp giống chúa Cinderella, được uncle X. dẫn lên xe đi, giống tử dẫn chúa đi.

Chỉ khác là, chúa Cinderella và tử live happily ever after trong castle, còn má với uncle X. thì ... ngộ lắm.

Làm đám cưới chung nhau rồi, nhưng má và uncle X. không sống chung nhau. Uncle X. sống chung với má của uncle X., vì uncle X. sợ má của uncle X. buồn. Hồng có sao, má cũng sống chung với má của má, là bà ngoại của bé con đó, vì má cũng sợ má của má buồn.

Rồi uncle X. cũng không lo được gì cho má, vì còn phải lo cho má của ông, còn má cũng hồng lo được gì cho uncle X. luôn. Cũng hồng có sao, má của uncle X. cần được lo mà, để từ từ rồi má và uncle X. sẽ lo cho nhau sau.

Cứ hồng có sao hoài, rồi má và uncle X. chung nhau theo kiểu ngộ như vậy đến 10 năm.

Cho đến một ngày ...

Đang ngồi trong xe hơi trên đường đi chơi xa về, tự nhiên có một bà dữ lái xe hồng be careful, đụng vô xe đang chở má, vậy là má chui ra khỏi xe, rồi bay lên cao luôn. Má bay là là dọc theo đường freeway, rồi vì không có cánh giống bà tiên, má không bay lên sky được mà bị té thật mạnh, lưng và chân ình mạnh xuống đất, từ lưng trở xuống đau buốt, cả thân người không còn nhúc nhích được nữa. Bé con ơi, lúc đó má đau lắm, phải chi má có bé con kế bên, được nghe bé con hỏi, "are you right? Má có sao hông?" chắc là má đỡ đau nhiều lắm.

Nhưng lúc đó, làm gì có bé con Mira Đoàn, mà cũng hồng có bé con nào hết. Má và uncle X. chung nhau kiểu ngộ như vậy, nên đâu kiếm được cục treasure nhỏ xíu nào.

Kế bên má hồng có bé con. Chỉ có uncle X. thôi.

Má uncle X. thì busy lắm, busy lo cho má của uncle X., lo chuyện dẫn má của uncle X. đi về Việt Nam chơi, lo chuyện mua nhà cho má của uncle X, nên uncle X. không còn có thời gian tới bệnh viện để lo cho má, để mà hỏi "are you right? Có sao hông?"

Má nằm một mình trong bệnh viện. Bà ngoại không tới với má được, vì bà ngoại cũng nằm trong bệnh viện. Má Chi cũng không tới được, vì má Chi phải lo cho bà ngoại.

Chỉ có một mình má, với bác sĩ thôi hà. Bác sĩ mổ cho má ba lần, mổ nhiều tới nỗi bác sĩ tội nghiệp má luôn. Mổ đầu gối, rồi bị lộn, rồi mổ đầu gối nữa. Tới phiên lưng, cũng bị lộn, phải mổ lưng nữa. Rồi đóng đinh vô chân, vô lưng, đau lắm, đau hơn lần bác sĩ mổ lấy bé con ra nhiều. Có một lần mổ lưng, má bị chảy máu hết rồi, bác sĩ tưởng má chết, bác sĩ đứng cúng lạy Trời, rồi bác sĩ khóc nữa.

Nhưng mà má hồng sao, hồng bị mất tiêu như má của bé nai Bambi.

Nằm một mình, má cứ suy nghĩ, suy nghĩ. Má buồn lắm, vì phải nằm yên một chỗ tới mấy tháng mà hồng có ai lo, hồng có ai nói chuyện chung, chơi chung với má hết hà. Má buồn, nhưng mà má hồng có khóc đâu, má chỉ có suy nghĩ thôi. Lưng với chân của má thiệt đau, đầu cũng

đau luôn vì suy nghĩ dữ quá.

Chắc là phải bỏ đi chuyện "chung nhau" với uncle X., bỏ luôn cái wish tìm cục treasure nhỏ xíu với ông.

Hồng còn hồng có sao nữa, hồng có sao hết 10 năm luôn rồi. Sắp hết giờ để tìm được cục treasure nhỏ xíu rồi. Khi nào rời bệnh viện về nhà, má sẽ rủ uncle X. say bye bye chung nhau. Bye bye thôi, hồng cần see you later nữa.

**

"Chúc anh/em hạnh phúc trong tình yêu mai sau".

Má với uncle X. hát như vậy, rồi cùng march và hát theo nhịp giống như bài hát "đép, giày, dép" của bé, mỗi người một hướng, mạnh ai nấy bước.

A, má quên, má lộn rồi. Chỉ có uncle X. bước thôi, còn má đâu bước được. Má chỉ mới lết được từ giường qua xe lăn thôi, rồi ngồi trên xe lăn, lăn đi vòng vòng trong nhà má Chi.

Má lại phải suy nghĩ, suy nghĩ. Ái chà, chỉ lăn đi vòng vòng như vậy thì làm sao kiếm được "hạnh phúc trong tình yêu mai sau", làm sao kiếm được cục treasure nhỏ xíu?

Suy nghĩ đã đời, rồi má cũng nghĩ ra được một chỗ trong nhà má Chi mà má có thể lăn tới để kiếm treasure. Đó là cái máy computer. Cái máy computer này bây giờ má cho treasure của má coi game Mickey Mouse kiếm treasure, còn lúc đó, má đã dùng nó để kiếm treasure của má.

**

Má, cái máy computer, cái xe lăn, cái phone và mấy tấm hình của má bắt đầu cùng nhau hì hục đi kiếm treasure.

Máy computer giết mình má luôn. Má không ngờ là trên máy computer có nhiều uncle quá vậy, nhiều giống như bây giờ bé có nhiều game để coi vậy đó.

Bé hay hỏi má: "Châu con thương má. Má có thương Châu con hông?"

Lúc đó cũng có nhiều uncle hỏi má như vậy. Anh thương em. Em có thương anh không?

Nhưng hồng phải có nhiều uncle hỏi thương như vậy là để tìm được một uncle để làm ba của treasure đâu nha. Có nhiều uncle, nhưng là đủ thứ uncle hết đó, phải be careful.

Có thứ uncle phá nè. Uncle phá chỉ phá chơi cho vui thôi chứ không tính chuyện chung nhau gì cả.

Có thứ uncle dữ nè. Uncle dữ còn tệ hơn uncle phá nữa, toàn tính chuyện no good không thôi, giống như ông mập dữ trong phim chúa Belle với Beast mà bé hông thích đó.

Có thứ uncle nói láo nữa nè. Mấy uncle này nói láo ghê lắm, càng nói càng láo, giống như bé Nốc Ô vậy đó. Nếu chúa tiên mà nghe được chắc là mũi của mấy uncle nói láo sẽ dài, dài, dài không thua gì mũi của bé Nốc Ô.

Có thứ uncle giả bộ nữa. Uncle giả bộ rất nguy hiểm, dữ mà giả bộ hiền, giống như chó sói dữ thiệt dữ nhưng giả bộ hiền để bắt bà ngoại với bé áo choàng đỏ vậy đó.

Ngoài uncle no good, cũng có nhiều uncle good lắm. Có uncle vui, uncle nấu ăn ngon, uncle kể chuyện hay, uncle học giỏi, có uncle sẵn sàng help nữa.

Má cứ loay hoay với mấy uncle, gặp uncle no good, rồi good, rồi no good, rồi good ... Từ lúc lăn xe lăn, tới lúc đẩy walker tập đi, tới lúc cầm gậy, rồi đi được một mình, má cũng chỉ quen được uncle, chứ chưa quen được ba của treasure.

Nhiều buổi tối ngược lên nhìn star, má wish cho má được gặp ba của treasure giống như chúa gặp tử, mà lần này sẽ live happily ever after giống chúa với tử, chứ không sống chung nhau kiểu ngộ nữa. Mà ba của treasure sẽ giống ai đây, giống ông vui, ông hiền, ông good, hay là Prince Charming của chúa?

**

- Neyney ơi, tới đây em nói cái này cho nghe nè.

- Em gọi anh là gì?

- Là Neyney đó.

- Sao lại là Neyney? Không phải honey sao?

- Không phải honey, là Neyney. Anh giống chú bé quá hà, làm sao kêu bằng honey được, nên em đổi thành Neyney, nghe giống anh hơn.

Neyney nghiêng nghiêng đầu, cười hiền khô, có vẻ cũng thích cái tên Neyney lắm. Tên Neyney nghe có vẻ được cưng quá mà. Chú bé nào lại không thích được cưng.

Ngày đó, ngày hai người gọi nhau là cưng và Neyney, thật vui, thật lãng mạn, thật dễ thương.

Ngày đó, có hai người ngồi ôm nhau trước lò sưởi ấm áp, trong căn apartment một phòng mà Neyney đã từng buồn đến phát khóc trong những ngày chỉ có một mình, sau một trận cãi vã dữ dội với người vợ trước. Căn apartment trống trơn, không có sofa, không có bàn ghế gì cả. Nhưng hai người đầu cần ghế, cần bàn, đầu cần thứ gì khác. Chỉ cần nhau.

Ngày đó, có một bữa ăn tối lãng mạn biến thành bữa ăn ... cứu đói cho người yêu của Neyney, vì Neyney đi lạc đường đến gần hai tiếng đồng hồ.

Ngày đó, Neyney rất thích bài thơ mà người yêu viết về chúa Snow White. Thích nhất là đoạn chót:

What does Snow White do when her prince appears?

Standing in front of her, he is so real, so near!

Together with her eyes, her arms and heart also open wide

To receive his image, his hugs, his love

As the most precious gift she has receive from Life.

Neyney đã là hoàng tử của người mà anh yêu, hoàng tử bé.

Hoàng tử bé Neyney đã ôm người yêu trong vòng tay, một vòng tay gầy ốm nhất thế giới, nhìn người yêu với một cái nhìn nồng nàn nhất thế giới, và nói những lời tha thiết, cũng nhất thế giới luôn, "Anh muốn rót tất cả tình yêu của anh cho em. Anh sẽ take care cho em hoài."

*

Bé Châu con nghe tên Neyney có tức cười không? Là tên của ba Hải đó, lúc ba Hải và má Hà chưa có bé con.

Ba Hải với má vừa đám cưới xong thì má có bụng bự giống chữ b liền. Biết mình có bụng bự, má mừng quá, chạy vòng vòng khắp nhà, vừa chạy vừa cười happy. Bé tới nhanh quá. Bà

ngoại nói là "con đợi cha". Còn má, má tin là bé tới nhanh vì bé biết má đợi treasure của má mà.

Ba Hải đặt tên cho bé là Minh Châu. Với ba má, bé là viên ngọc sáng nhất. Bé còn có tên là Mira nữa. Ba Hải kể cho má nghe tại sao bé Minh Châu là Mira, "mira là miracle, là phép lạ. Phép lạ

gắn chặt anh và em lại với nhau. Phép lạ đã cho em sức mạnh để quyết định làm mẹ, bỏ qua lời khuyên của bác sĩ là em không nên có con, có thể nguy hiểm cho em." Ba Hải nói đúng ghê, bé là Mira, bé có magic đó, vì má của bé yếu xìu như vậy, nhiều bệnh như vậy, nhưng nhờ bé làm magic cho má nên má đã có được bé trọn vẹn, bình an.

Minh Châu, Mira, che rờ, cục cứng, cục kẹo, cục ... đủ thứ của má ơi! Bác sĩ đã lấy được con trong bụng má ra rồi. Bé con khóc thật lớn, miệng bé con rộng hoạc, và rồi bé con sẽ cười happy thật nhiều, cũng với cái miệng rộng hoạc, há bé. Minh sẽ live happily ever after, chắc chắn là như vậy, ba Hải đã hứa sẽ take care cho mình hoài mà.

* Má say sưa kể chuyện kiếm treasure, nhìn

xuống thì thấy treasure của má đã ngủ gật khò rồi. Má để bé ình xuống, chạy lật đật đi kiếm, không phải là kiếm treasure nữa đâu, mà kiếm mùi đồ ăn thơm phức đang bay khắp nhà.

Bà ngoại đang chiến "cá chiên xù" cho bé, cho ba với má ké nữa. Đợi ba về, cả nhà sẽ ăn chung nhau bữa cơm tối ngon lành, có "cá chiên xù", có bé nói tức cười, có bà ngoại nhìn bé thương yêu, có ba với má lo cho bé và cho nhau.

Má vui vui nghĩ tới một ngày nữa trong chuỗi ngày live happily ever after. Ba mở cửa bước nhanh vào. Ba "linh" ghê, má đang nghĩ tới ba nè. Ủa, mà sao bữa nay ba về sớm quá vậy? Sao mặt ba căng thẳng, đỡ dần, tóc tai bù xù như bé Tí Hon lâu ngày không chải đầu? Đi làm về vui lắm mà, sao kỳ vậy?

- Anh mất việc rồi.
- Hả, anh nói sao?
- Anh mất việc rồi.
- Sao anh nói là việc làm của anh chắc chắn lắm, không bao giờ bị lay off, anh sẽ làm đến khi về hưu luôn mà?

- Chỉ tại vì anh bất cẩn, make mistake ...
Má đứng lặng người, nhìn ba, nhìn castle, nhìn bé. Ba mất việc rồi, còn má thì không có việc, vậy castle của mình phải làm sao, bé phải làm sao, điều ước được live happily ever after phải làm sao?

Mùi cá chiên xù thơm nức wake up bé Châu con. Bé lững thững đi xuống bếp, dụi mắt, nhõng nhẽo, bà ngoại ơi, ba ơi, má ơi, con nè.

Sao kỳ vậy, sao không có ai cười happy với bé hết trơn vậy. Bé tỉnh ngủ, nhìn qua nhìn lại, nhìn bà ngoại, nhìn má, nhìn ba. Bé lắng nghe, coi có chuyện gì mà hông có ai cười happy hết, hông có

ai ôm thương bé hết.

Bé con nghe bà ngoại nói, "chết chưa, mất việc rồi hả, làm sao bây giờ, má lo quá."

A, thì ra bà ngoại đang lo, bà ngoại vẫn hay lo lắm, bé phải nói bà ngoại đừng lo hoài hà. Mà sao bữa nay ba má cũng lo theo. Bé biết rồi, bé biết cách làm cho bà ngoại với ba má vui rồi.

Bé Châu con nhe răng cười happy, nói leo leo, vừa nói vừa chạy lăng xăng, "Bà ngoại ơi, bà ngoại đừng lo nha, để con lo cho, để con đi kiếm treasure lo cho bà ngoại nha, với lại ba má nữa nha."

Bé Châu con của má! Má chạy ào tới, bắt lấy bé đang lăng xăng chạy kiếm treasure, ôm bé thật chặt. Rồi má nuốt nỗi lo vào lòng, cười happy cho bé thấy.

Ba má nhìn nhau, nhìn bé treasure nhỏ xíu. Phải rồi, ba Hải sẽ không lo buồn, má Hà cũng sẽ không lo buồn nữa. Định mệnh đã cho ba Hải và má Hà đến với nhau, làm ra treasure chung nhau, định mệnh sẽ không cắt đường live happily ever after của mình đâu.

Bé Châu con chạy lòng vòng một hồi đã tìm ra được treasure. Bé ngồi xuống nền thảm đỏ, hai tay làm như mở nắp rương, rồi nâng lên từng chiếc dây chuyền đẹp trong treasure "giả bộ", đeo lên cổ bà ngoại, ba, má. Bà ngoại, ba, má nhìn "dây chuyền" bé vừa tặng, cười happy hết rồi. Bé sung sướng, dang vòng tay nhỏ xíu ra, ôm thương bà ngoại và ba má, vừa ôm vừa chu mỏ hát thật lớn "I love you, you love me, we are happy family, with a great big hug ..."

Corona, 11/2007
Nguyễn Hà

BÁC SĨ PHÙNG HỮU CHÍ, M.D.

13155 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843. Tel. 714-537-8487

- Nguyên Giảng sư ĐHYK Huế, Saigon, Cần thơ.
- Tốt nghiệp Chuyên Khoa Bao Tử, Ruột, Gan tại Đức và Nhật.

Nhận làm **BÁC SĨ GIA ĐÌNH** cho Người lớn và trẻ em

Đặc biệt chuyên trị các bệnh về:

Tiêu Hóa, Cao Huyết Áp, Tiểu Đường, Cao Cholesterol, Yếu Sinh Lý, Mụn Trứng Cá (Acne), Ngứa, Mề Đay.

Cô HẠNH
Phụ Tá Bác Sĩ

Có chương trình **Hoàn Toàn Miễn Phí** do chính phủ tài trợ cho gia đình có thu nhập thấp:

- Làm Pap Smear, chụp Quang Tuyến Vú.
- Thử thai và các phương pháp ngừa thai.
- Khám sức khỏe, chủng ngừa cho trẻ em dưới 19 tuổi.

Nhận: Medicare, MediCal/CalOptima, MSI và các bảo hiểm.

Muốn biết thêm chi tiết xin gọi **714-537-8487**

KÍNH CHÚC QUÝ VỊ MỘT NĂM MỚI AN KHANG THỊNH VƯỢNG

Bác Sĩ Phùng Hữu Chí

